

i Rosenborg Have. Den ærede Ordfører udtalte, at Festen i Fredericia vilde blive afholdt, selv om vi ikke bevilgede Penge til den. Det er meget muligt. Vi saa, at i Fjor blev der afholdt en Veteranfest i Rosenborg Have, hvortil vi ikke havde bevilget Penge, og det er heldigt, at vi ikke havde gjort det, thi ellers var vor Ærgrelse over denne Fest sikkert bleven endnu større, end den blev. Men naar vi nu bevilge Penge til Festen i Aar, præge vi derved Festen og blive medansvarlige for, hvad der kan ske ved denne Fest. Naar vi se tilbage paa Festen i Fjor, synes jeg ikke, at vi kunne føle os trygge. Vi vide desværre, hvad Festen i Fjor blev udnyttet til, at man fik de gamle Veteraner slæbte herover til Kjøbenhavn, fik dem stillede op paa Slotspladsen, lod dem marschere gennem Byen og lod dem høre paa Talerne i Rosenborg Have. Det huske vi nok alle sammen. Endvidere vide vi, at hvad der blev sagt ved denne Lejlighed, de Ord, som særlig skulde lægges Forsamlingen paa Sinde, og som saa skulde udbasunes over hele Landet, det var en Forherligelse af Fæstningen, af vort Forsvar; det var det, vi skulde være rede til at ofre paa, vi maatte se at være i krigsberedt Stand til enhver Tid. Jeg ønsker ikke sligt gentaget ovre i Fredericia, og jeg nærer stor Frygt for, at det skal ske; navnlig naar vi give en Bevilling af den Art til vor nuværende Krigsminister, have vi ikke nogen som helst Garanti for, at Krigsbestyrelsen ikke vil benytte denne Bevilling paa samme Maade, det vil sige til at slaa et Slag for Militarismen og Krigshaandværket derovre ved Festen i Fredericia. Det er, som sagt, det, jeg frygter for, det er det, som jeg ikke vil være med til at bevilge Penge til. Naar det ærede Medlem for Fredericia (Ousen) sagde, at vi maa huske paa, at Fredericia Kommune selv skal bringe store Ofre, tror jeg egentlig ikke, at de Ofre blive saa overordentlig store for Fredericia By. Er der nogen, som vil tjene ved den Lejlighed, er der nogen, som vil have Fordel af denne Fest, bliver det Fredericia By. Den vil ganske sikkert faa en meget stor Fordel deraf, navnlig fordi man benytter disse 3,000 Veteraner som Festens store Trækplaster, thi man kan vente, at der vil strømme Folk til i Tusindvis. Det er muligt, at man ogsaa faar den højtærede Krigsminister der over til at tale ved den Lejlighed, Kongehuset møder jo rimeligvis, kort sagt, alt, hvad der er fint her i Landet, vil nok give Møde i Fredericia i de Dage. Fredericia Kommune ved derfor ganske sikkert

nok, hvad den gør ved den Lejlighed. Den ved nok, at det, at man faar disse Veteraner slæbte sammen, er et saa fortrinligt Trækplaster, som ingen anden Festkomite kan møde op med. Derfor vil jeg, som sagt, af Hensyn til, hvad der skete i Fjor, og hvad jeg venter, der vil ske i Aar derovre gennem de Taler og Sange, som ville lyde der, bestemt fraa raade at stemme for denne Bevilling.

Ordføreren (J. C. Christensen): Ja, det er jo sikkert nok, at der er ikke saa ganske lille en Meningsforskel mellem Socialdemokraterne om Motiveringen af Modstanden mod denne Bevilling, men det skal jeg ikke opholde mig ved. Jeg skal kun sige, at naar vi gaa hen og bevilge disse 10,000 Kr. til denne Fest, vilde det — forekommer det mig — være lidet værdigt for os, om vi samtidig vilde foreskrive Regler, hvorefter de skulle feste derovre; have vi givet de 10,000 Kr. til disse gamle, for at de kunne komme sammen derovre, saa synes jeg, at vi skulle lade de gamle, som ønske at drikke en Snaps, faa Lov til at drikke en Snaps, og lade dem, som ville være fri derfor, faa Lov til at være fri derfor; og lade dem, som have Lyst til at synge Sange, gøre det. I øvrigt tror jeg, at det vil gaa saadan med de gamle, naar de komme sammen derovre, at de ville give de ny Sange, som blive sungne ved Festen, en god Dag, men derimod ville de sammen med deres Kammerater synge de gamle Sange, som de have sunget for 50 Aar siden, og de ville se at finde de Kammerater, som de have staaet sammen med for 50 Aar siden, og det vil al deres Higen og Tragten gaa ud paa, og det, der bliver talt og sunget ved Festen af nyt, vil saa godt som alt sammen gaa over Hovedet paa de gamle Mennesker; og skulde det gaa ind i Hovedet paa nogen af dem, tror jeg ikke, at det gør nogen Skade. Nej, naar vi virkelig ville give dem 10,000 Kr., som jeg haaber man vil, for at gøre dem en Glæde, lad dem saa endelig faa de 10,000 Kr. og saa holde deres Fest fuldstændig i Frihed. At man, naar man vil give noget, skal benytte Lejligheden til samtidig at lægge saadanne Servituter paa sin Gave, at den ikke faar den Virkning at gøre de vedkommende glade — den Tankegang kan jeg slet ikke dele. Jeg kan dele den Tankegang, som vi gik ud fra sidst: Det er Staten uvedkommende, Staten skal slet ikke give til nogen som helst Fest; denne Tankegang kunde jeg